

**TAHAP GAYA PEMBELAJARAN PELAJAR UNIVERSITI SWASTA BAGI
BAHASA KEBANGSAAN BERDASARKAN MODEL GRASHA-RIECHMANN
YANG DIPERLUAS**

Jaya Mathy Subramaniam

*Zulkifli Osman

Anida Sarudin

Husna Faredza Mohamed Redzwan

Fakulti Bahasa dan Komunikasi

Pendidikan Sultan Idris, Malaysia

*zulkifli@fbk.upsi.edu.my

Abstract: This study discusses the level of student learning style for the Bahasa Kebangsaan course among students of private university (PU). This study aims to survey the level of learning style of students taking the Bahasa Kebangsaan course based on the model developed based on Grasha-Riechmann (1996) expanded learning style. A total of 242 Chinese students who took the Bahasa Kebangsaan A course at PU were involved in this study. The student learning style questionnaire was expanded which contained eight elements of student learning style namely independent learning style, avoidance, cooperation, dependence, competition, participation, experience and observation were used. Mean and standard deviation were used to obtain data. Data were analysed using Statistical Package for Social Science (SPSS) version 25. The findings showed that the first dominant level of student learning style was collaborative learning style and followed by participatory learning style and dependent learning style. While the learning style that is least practiced by students is the learning style of competition and avoidance. This study can help researchers obtain information on the most appropriate learning style to be practiced by students based on their abilities and can provide exposure to lecturers who are teaching Bahasa Kebangsaan courses in private universities on the importance of adopting learning styles in the language learning process. This study can also be used as a guide in the preparation of teaching and learning that can help students in learning the Bahasa Kebangsaan courses more effectively. The implementation of teaching activities that are appropriate to a student's learning style, is able to increase their achievement and self-confidence in their own abilities.

Keywords: *Grasha-Riechmann's Model, Learning Style, Level of Student Learning Style, Academic Achievement, National Language A*

PENDAHULUAN

Paradoks pendidikan hari ini sering menekankan pelbagai bentuk gaya pembelajaran yang menjadikan mod pembelajaran di bilik darjah bersifat interaktif serta mewujudkan ekosistem pembelajaran yang baik (Osman et al., 2019a). Selaras dengan hasrat Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) bagi menjadikan sistem pendidikan Malaysia berteraskan pendidikan dinamik dan mengutamakan pendidikan yang inklusif, budaya pembelajaran yang fleksibel dan bersifat rangkaian perlu dibentuk. Dalam mencapai usaha ini, pelbagai medium gaya pembelajaran diamalkan bagi mewujudkan mod pembelajaran yang seimbang dari sudut fizikal, emosi dan sosial (Pashler et al., 2008; Peacock, 2001; Naimie et al., 2010; Michiko and Yoshitaka, 2019).

Setiap pelajar mempunyai gaya pembelajarannya yang tersendiri dalam proses pembelajaran mengikut kebolehan masing-masing. Pembelajaran adalah perubahan kefahaman individu dan keupayaan melaksanakannya serta mempraktikkan apa-apa yang telah dipelajarinya (Hargreave, 1996). Gremler (1996), menyatakan bahawa setiap orang mempunyai gaya pembelajaran yang tersendiri seperti cap ibu jari. Faktor utama yang menjadi penyumbang kepada kegagalan seseorang pelajar memperoleh pencapaian akademik yang tinggi ialah gaya pembelajaran pelajar itu sendiri kerana pencapaian akademik pelajar akan meningkat sekiranya kaedah, sumber dan program pembelajaran yang diikuti oleh pelajar tersebut sepadan atau selaras dengan sifat-sifat gaya pembelajarannya (Dunn & Dunn, 1979). Sebaliknya jika gaya pembelajaran yang diamalkan oleh seseorang pelajar tidak sesuai dengan dirinya, maka pencapaian akademik mereka akan turut merosot.

Kursus Bahasa Kebangsaan A merupakan salah satu kursus yang dikendalikan di bawah Mata Pelajaran Pengajian Umum (MPU), yang menawarkan kemahiran berbahasa dari aspek mendengar, bertutur, membaca dan menulis sesuai dengan tahap intelek pelajar. Tujuan kursus bahasa Melayu ini untuk meningkatkan kecekapan berbahasa dalam konteks rasmi dan tidak rasmi. Mempelajari sesuatu bahasa yang bukan merupakan bahasa ibunda

khususnya bahasa Melayu, sememangnya menjadi satu cabaran yang besar kepada pelajar-pelajar bukan Melayu terutamanya pelajar berbangsa Cina yang sedang belajar di US yang terletak di negeri Perak ini. Dalam proses pembelajaran bahasa, pelajar-pelajar ini hanya berhubung dengan rakan-rakan yang sama bangsa dan berkomunikasi dengan menggunakan bahasa ibunda masing-masing atau bahasa Inggeris sahaja.

Melalui penggunaan gaya pembelajaran yang sesuai dengan diri masing-masing, ia mampu meningkatkan minat dan motivasi pelajar dalam mempelajari kursus bahasa Melayu dengan lebih baik dan berkesan. Ini bersesuaian dengan pandangan yang diberikan oleh Felder (1996), yang menyatakan bahawa pelajar yang mempelajari gaya pembelajaran dapat membantu mereka mengikuti kursus mereka dengan lebih baik kerana maklumat gaya pembelajaran membolehkan mereka memahami proses pemikiran mereka dengan jelas. Faktor utama yang menjadi penyumbang kepada kegagalan seseorang pelajar memperoleh pencapaian akademik yang tinggi ialah gaya pembelajaran pelajar itu sendiri kerana pencapaian akademik pelajar akan meningkat sekiranya kaedah, sumber dan program dipadankan dengan sifat-sifat gaya pembelajaran pelajar (Dunn & Dunn, 1979). Oleh itu, pensyarah perlu memberi perhatian kepada gaya pembelajaran pelajar sebelum melakukan sesuatu proses pengajaran terutama yang melibatkan pembelajaran bahasa kedua yang melibatkan pelajar-pelajar bukan penutur natif Bahasa Melayu.

OBJEKTIF KAJIAN

Secara umum, objektif kajian ini ialah:

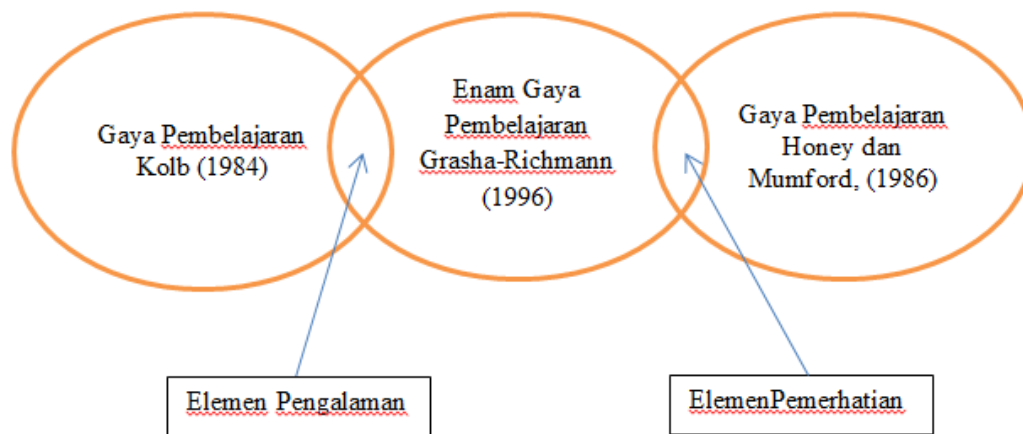
1. Mengenal pasti tahap Gaya Pembelajaran Pelajar Bahasa Kebangsaan A Universiti Swasta secara keseluruhan.
2. Mengenal pasti tahap Gaya Pembelajaran Pelajar Bahasa Kebangsaan A Universiti Swasta berdasarkan lapan elemen gaya pembelajaran pelajar yang diperluas.

GAYA PEMBELAJARAN PELAJAR

Secara umumnya, gaya pembelajaran bermaksud kecenderungan individu dalam cara menerima dan memproses maklumat. Gaya pembelajaran bermaksud cara belajar yang disukai atau diamalkan oleh pelajar bagi mendapatkan ilmu pengetahuan. Gaya pembelajaran juga dilihat berbeza-beza antara seorang pelajar dengan pelajar yang lain. Renzulli dan Smith (1978) mentakrifkan bahawa gaya pembelajaran sebagai satu bidang strategi pengajaran diamalkan oleh pelajar. Mereka berpendapat bahawa pelajar dapat belajar dengan lebih berkesan sekiranya pengajaran guru selari dengan gaya pembelajaran pelajar. Menurut Dunn dan Dunn (1980), gaya pembelajaran ialah cara seseorang pelajar memproses serta mengekalkan maklumat baharu.

Gaya pembelajaran secara umumnya merujuk kepada cara atau stail pembelajaran seseorang individu. Menurut Dunn dan Dunn (1980), gaya pembelajaran ialah cara seseorang pelajar memproses serta mengekalkan maklumat baharu. Gaya pembelajaran bergantung kepada ciri-ciri biologi dan perkembangan sahsiah seseorang dan dipengaruhi oleh persekitaran, emosi, pengaruh sosial dan perasaan individu. Akibatnya, sesuatu pengajaran boleh jadi berkesan bagi seorang pelajar tetapi tidak berkesan bagi pelajar yang lain kerana gaya pembelajaran mereka adalah berbeza antara satu dengan yang lain. Pembelajaran merupakan suatu proses yang melibatkan usaha menguasai kemahiran dan pengetahuan di samping membentuk sikap seseorang individu.

Kajian ini akan memberi fokus kepada model gaya pembelajaran Grasha-Riechmann (1996), telah dibentuk pada tahun 1974 untuk menentukan gaya pembelajaran pelajar kolej di dalam kelas. Model ini digunakan untuk mengenal pasti interaksi pelajar dengan pensyarah dan pelajar lain dalam proses pembelajaran mereka. Dalam kajian ini, gaya pembelajaran pelajar yang dikenal pasti adalah model gaya pembelajaran pelajar yang dibangunkan berasaskan gaya pembelajaran Grasha-Riechmann (1996) diperluas. Gaya pembelajaran pelajar ini melibatkan lapan elemen, iaitu gaya pembelajaran berdikari (*independant*), penghindaran (*avoidant*), bekerjasama (*colloborative*), bergantung (*dependant*), persaingan (*competitive*), penyertaan (*participant*), pengalaman (*experience*), dan pemerhatian (*observation*). Dua elemen gaya pembelajaran pelajar baharu, iaitu pengalaman dan pemerhatian dibentuk daripada elemen-elemen gaya pembelajaran yang dominan dan sesuai dengan gaya pembelajaran pelajar peringkat tinggi. Elemen gaya pembelajaran pengalaman dan pemerhatian diadaptasi daripada model gaya pembelajaran Kolb (1984), dan Honey dan Mumford, (1986) seperti dinyatakan dalam Rajah 1.

Rajah 1. Lapan gaya pembelajaran yang diperluas

Secara rincinya, elemen-elemen dalam gaya pembelajaran pelajar yang diperluas ditunjukkan dalam jadual 1.

Jadual 1

Elemen-Elemen Gaya Pembelajaran Pelajar yang Dibangunkan Berdasarkan Model Gaya Pembelajaran Grasha-Riechmann (1996) yang diperluas

Elemen Gaya Pembelajaran	Penerangan
Gaya pembelajaran berdikari (<i>independant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang suka berfikir sendiri dan yakin dengan kebolehan belajar mereka. • Pelajar yang suka mempelajari isi kandungan yang mereka rasa penting dan bekerja secara bersendirian.
Gaya pembelajaran penghindaran (<i>avoidant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang tidak bersemangat untuk mempelajari isi kandungan sesuatu pelajaran dan tidak suka datang ke kelas. • Pelajar yang tidak suka mengambil bahagian dalam aktiviti kelas.
Gaya pembelajaran bekerjasama (<i>colloborative</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang suka berkongsi idea dan bakat. • Pelajar yang suka bekerjasama dalam kumpulan.
Gaya pembelajaran bergantung (<i>dependant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang hanya belajar apa yang perlu sahaja. • Pelajar yang sangat bergantung kepada guru dan rakan-rakan sebagai sumber sokongan.
Gaya pembelajaran persaingan (<i>competitive</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang suka menunjukkan prestasi yang lebih baik daripada pelajar-pelajar lain. • Pelajar yang suka bersaing dengan pelajar lain untuk mendapatkan ganjaran dan suka menerima pengiktirafan untuk pencapaian akademiknya.
Gaya pembelajaran penyertaan (<i>participant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang suka mengambil bahagian dalam aktiviti-aktiviti dalam kelas. • Pelajar yang sanggup membuat kerja lebih daripada yang diperlukan.
Gaya pembelajaran pengalaman (<i>experience</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar terlibat dengan pengalaman baharu dalam proses pembelajaran bahasa. • Pelajar yang lebih mengutamakan latihan-latihan dan tugas bahasa yang disediakan serta mampu menjawabnya
Gaya pembelajaran pemerhatian (<i>observant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang memerhati, mendengar, dan menyedari perubahan. • Pelajar yang mencuba untuk mencari jalan penyelesaian untuk sesuatu masalah dalam pembelajaran.

Jadual 1 menunjukkan gaya pembelajaran pelajar yang dibangunkan berasaskan gaya pembelajaran Grasha-Riechmann (1996) diperluas yang melibatkan lapan elemen berdasarkan elemen- elemen gaya pembelajaran yang dominan dan sesuai dengan gaya pembelajaran pelajar peringkat tinggi. Diaz dan Cartnal (1999), bersetuju bahawa gaya pembelajaran Grasha-Riechmann sesuai digunakan untuk pelajar kolej, universiti dan juga pelajar Pendidikan Jarak Jauh (PJJ) kerana ia melibatkan interaksi pelajar dengan pengajar dan juga interaksi dengan rakan-rakannya. Diaz dan Cartnal juga bersetuju bahawa gaya pembelajaran ini dibentuk khas untuk menilai gaya pembelajaran pelajar-pelajar universiti.

METODOLOGI

Kajian ini menggunakan kaedah tinjauan untuk mengumpul data secara kuantitatif bagi mengenal pasti tahap gaya pembelajaran pelajar ketika mereka mengikuti pembelajaran bahasa kebangsaan. Kaedah tinjauan bersesuaian dengan bilangan sampel yang ramai dan dapat menjimatkan masa serta tenaga berbanding dengan kaedah kualitatif (Mohd Majid, 2005). Instrumen kajian yang digunakan berupa set soal selidik gaya pembelajaran pelajar diperluas yang mengandungi lapan elemen gaya pembelajaran pelajar, iaitu gaya pembelajaran berdikari, penghindaran, bekerjasama, bergantung, persaingan, penyertaan, pengalaman dan pemerhatian.

Sampel kajian terdiri daripada 242 orang pelajar berbangsa Cina yang mengikuti kursus Bahasa Kebangsaan A di US yang dikaji. Bilangan sampel merupakan 90 peratus daripada populasi kajian. Soalan kajian 1 dan 2 dianalisis secara statistik deskriptif dengan menggunakan menggunakan program *Statistical Package for Social Sciences (SPSS) for Windows* versi 25.0 untuk mendapatkan nilai min dan sisihan piawai (*standard deviation*). Aras signifikan diukur pada kadar kurang daripada 0.05. Data deskriptif kajian ini melibatkan lapan jenis elemen gaya pembelajaran pelajar yang diperluas. Nilai min berpandukan cadangan Ong Sze Chong dan Zamri Mahamod (2014) seperti yang terdapat dalam Jadual 2 di bawah:

Jadual 2

Nilai Min untuk Data Kajian

Nilai	Tahap
1.00 hingga 2.36	Rendah
2.37 hingga 3.66	Sederhana
3.67 hingga 5.00	Tinggi

Jadual 2 di atas menunjukkan nilai min yang digunakan untuk menganalisis data statistik deskriptif untuk soalan kajian 1 dan 2. Skor min antara 3.67 hingga 5.00 adalah dianggap tinggi dalam penggunaan gaya pembelajaran pelajar, skor min di antara 2.37 hingga 3.66 adalah dianggap sederhana, manakala skor min antara 1.00 hingga 2.36 dianggap rendah.

Jadual 3

Interpretasi Nilai Sisihan Piawai

Nilai Sisihan Piawai (<i>Standard Deviation</i>)	Konsensus Responden
0.00 - 0.25	Sangat Rendah
0.26 - 0.50	Rendah
0.51 - 0.75	Sederhana
0.76 - 1.00	Tinggi
>1.01	Sangat Tinggi

Sumber: (Ramlee, 1999)

Manakala jadual 3 di atas menunjukkan nilai sisihan piawai yang digunakan untuk menjawab soalan kajian (i). Nilai sisihan piawai yang sangat rendah pada item menunjukkan konsensus yang sangat tinggi daripada responden. Manakala nilai sisihan piawai dari tinggi ke sangat tinggi menunjukkan kurangnya konsensus daripada responden.

DAPATAN KAJIAN

Tahap Gaya Pembelajaran Pelajar Bahasa Kebangsaan A Universiti Swasta Secara Keseluruhan

Bahagian ini akan menjawab objektif kajian pertama, iaitu “mengetahui tahap gaya pembelajaran pelajar Bahasa Kebangsaan A US secara keseluruhan”. Jadual 4 menunjukkan dapatan tersebut.

Jadual 4

Tahap Gaya Pembelajaran Pelajar Bahasa Kebangsaan A US Secara Keseluruhan

Elemen	Tahap	Kekerapan	Peratusan (%)	Min Keseluruhan	Sisihan Piawai Keseluruhan
Keseluruhan	Rendah	1	0.4	2.1694	.38678
	Sederhana	199	82.2		
	Tinggi	42	17.4		

Jadual 4 di atas menunjukkan bahawa secara keseluruhannya tahap gaya pembelajaran pelajar Bahasa Kebangsaan A US berada pada tahap sederhana, iaitu 199 (82.22%). Seramai 42 (17.4%) responden menyatakan bahawa tahap gaya pembelajaran mereka berada pada tahap yang tinggi. Hanya seorang (0.4%) responden menyatakan bahawa tahap gaya pembelajarannya berada pada tahap yang rendah. Nilai min dan sisihan piawai yang diperolehi bagi keseluruhan tahap gaya pembelajaran ialah $M=2.1694$, $SP=.38678$.

Tahap Gaya Pembelajaran Pelajar Bahasa Kebangsaan A Universiti Swasta Berdasarkan Lapan Elemen Gaya Pembelajaran Pelajar yang Diperluas

Bahagian ini akan menjawab objektif kajian kedua, iaitu “mengetahui tahap gaya pembelajaran pelajar Bahasa Kebangsaan A US berdasarkan lapan elemen gaya pembelajaran pelajar yang diperluas”. Jadual 5 menunjukkan dapatan tersebut.

Jadual 5

Tahap Gaya Pembelajaran Pelajar Bahasa Kebangsaan A US Berdasarkan Lapan Elemen Gaya Pembelajaran Pelajar yang Diperluas

Elemen	Tahap	Kekerapan	Peratusan (%)	Min Keseluruhan	Sisihan Piawai Keseluruhan	Tahap Gaya Pembelajaran
Berdikari	Rendah	8	3.3	2.2686	.51348	Kelima
	Sederhana	161	66.5			
	Tinggi	73	30.2			
Penghindaran	Rendah	70	28.9	1.8058	.58993	Kelapan
	Sederhana	149	61.6			
	Tinggi	23	9.5			
Bekerjasama	Rendah	5	2.1	2.5744	.53570	Pertama
	Sederhana	93	38.4			
	Tinggi	144	59.5			
Bergantung	Rendah	2	0.8	2.4835	.51707	Ketiga
	Sederhana	121	50.0			
	Tinggi	119	49.2			
Persaingan	Rendah	43	17.8	2.00	.59737	Ketujuh
	Sederhana	156	64.5			
	Tinggi	43	17.8			
Penyertaan	Rendah	1	0.4	2.4959	.50923	Kedua
	Sederhana	120	49.6			
	Tinggi	121	50.0			
Pengalaman	Rendah	11	4.5	2.2190	.51287	Keenam
	Sederhana	167	69.0			
	Tinggi	64	26.4			
Pemerhatian	Rendah	1	0.4	2.4959	.50923	Keempat
	Sederhana	120	49.6			

Tinggi 121 50.0

Jadual 5 di atas menunjukkan tahap gaya pembelajaran pelajar berdasarkan lapan elemen gaya pembelajaran pelajar yang diperluas. Bagi elemen berdikari, hasil analisis menunjukkan bahawa tahap berdikari pelajar berada pada tahap sederhana, iaitu 161 (66.5%). Manakala seramai 73 (30.2%) pelajar, tahap berdikari mereka berada pada tahap yang tinggi. Hanya 8 (3.3%) pelajar sahaja tahap berdikari mereka berada pada tahap yang rendah. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap berdikari ialah $M=2.2686$, $SP=.51348$.

Bagi elemen penghindaran, analisis menunjukkan secara keseluruhannya tahap gaya pembelajaran pelajar berada pada tahap sederhana, iaitu sebanyak 149 (61.6%) pelajar. Diikuti dengan 70 (28.9%) pelajar berada pada tahap penghindaran yang rendah. Manakala selebihnya, iaitu sebanyak 23 (9.5%) pelajar berada pada tahap penghindaran yang tinggi. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap penghindaran ialah $M=1.8058$, $SP=.58993$.

Tahap bekerjasama pelajar secara keseluruhannya berada pada tahap yang tinggi, iaitu 119 (49.2%). Ini diikuti dengan 93 (38.4%) pelajar berada pada tahap kerjasama yang sederhana. Selebihnya, iaitu sebanyak 5 (2.1%) pelajar tahap bekerjasama mereka berada pada tahap rendah. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap bekerjasama adalah $M=2.5744$, $SP=.53570$.

Seterusnya, bagi tahap bergantung pula, analisis kajian menunjukkan bahawa tahap kebergantungan pelajar berada pada tahap sederhana, iaitu 121 (50%). Diikuti dengan 119 (49.2%) menyatakan bahawa tahap kebergantungan mereka berada pada tahap yang tinggi. Hanya 2 (0.8%) pelajar sahaja menunjukkan tahap kebergantungan mereka pada tahap rendah. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap bergantung adalah $M=2.4835$, $SP=.51707$.

Bagi elemen persaingan, tahap persaingan pelajar berada pada tahap sederhana, iaitu 156 (64.5%). Manakala bagi tahap tinggi dan tahap rendah pula, masing masing berkongsi nilai peratusan yang sama, iaitu sebanyak 43 (17.8%) pelajar menyatakan bahawa tahap persaingan mereka berada pada tahap tinggi dan rendah. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap persaingan adalah $M=2.00$, $SP=.59737$.

Bagi tahap penyertaan, analisis kajian menunjukkan bahawa 12 (50%) pelajar menyatakan tahap penyertaan mereka berada pada tahap yang tinggi. Manakala 120 (49.6%) pelajar pula menyatakan bahawa tahap penyertaan mereka berada pada tahap yang sederhana. Hanya seorang (0.4%) menyatakan tahap penyertaannya berada pada tahap yang rendah. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap penyertaan adalah $M=2.4959$, $SP=.50923$.

Bagi tahap pengalaman pula, analisis kajian menunjukkan bahawa seramai 167 (69%) pelajar menyatakan tahap pengalaman mereka berada pada tahap sederhana. Ini diikuti dengan 64 (26.4%) pelajar yang menyatakan bahawa tahap pengalaman mereka berada pada tahap yang tinggi. Hanya 11 (4.5%) pelajar sahaja yang menyatakan bahawa tahap pengalaman mereka berada pada tahap rendah. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap pengalaman ialah $M=2.2190$, $SP=.51287$.

Tahap pemerhatian menunjukkan bahawa terdapat seramai 121 (50%) pelajar menyatakan bahawa tahap pemerhatian mereka pada tahap yang tinggi. Seterusnya diikuti dengan 120 (49.6%) pelajar yang menyatakan bahawa tahap pemerhatian mereka pada tahap sederhana. Hanya seorang (0.4%) pelajar sahaja yang tahap pemerhatiannya berada pada tahap yang rendah. Nilai min dan sisihan piawai secara keseluruhan bagi tahap pemerhatian ialah $M=2.4959$, $SP=.50923$.

Jadual 6

Kedudukan Tahap Gaya Pembelajaran Pelajar yang Diperluas secara Keseluruhan

Elemen Gaya Pembelajaran Pelajar yang Diperluas	Tahap Gaya Pembelajaran Pelajar
Bekerjasama	1
Penyertaan	2
Bergantung	3
Pemerhatian	4
Berdikari	5

[12]

Pengalaman	6
Persaingan	7
Penghindaran	6

Jadual 6 di atas menunjukkan analisis tahap gaya pembelajaran secara keseluruhan bagi menjawab soalan kajian 2. Tahap paling tinggi yang dikenal pasti melalui analisis yang dijalankan berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas ialah gaya pembelajaran bekerjasama, diikuti dengan gaya pembelajaran penyertaan pada tahap kedua. Gaya pembelajaran yang menduduki tahap ketiga ialah gaya pembelajaran bergantung dan gaya pembelajaran yang menduduki tahap keempat ialah gaya pembelajaran pemerhatian. Seterusnya gaya pembelajaran yang menduduki tahap kelima ialah gaya pembelajaran berdikari dan keenam ialah gaya pembelajaran pengalaman. Manakala gaya pembelajaran yang menduduki tahap paling terendah dalam gaya pembelajaran pelajar diperluas ialah gaya pembelajaran persaingan dan gaya pembelajaran penghindaran yang masing-masing mewakili tahap ketujuh dan kelapan.

Secara kesimpulannya, analisis kajian menunjukkan bahawa pelajar-pelajar yang sedang mengikuti kursus Bahasa kebangsaan di US yang dikaji lebih cenderung kepada penggunaan gaya pembelajaran bekerjasama dalam proses pembelajaran Bahasa Melayu mereka. Gaya pembelajaran yang paling rendah sekali diamalkan oleh pelajar-pelajar ini adalah gaya pembelajaran elemen penghindaran. Penambahan dua elemen baharu, iaitu pengalaman dan pemerhatian dalam gaya pembelajaran pelajar diperluas mampu membantu pelajar-pelajar untuk mempelajari kursus bahasa Melayu dengan lebih efisien serta dapat membantu dalam meningkatkan prestasi pencapaian akademik mereka. Ini bersesuaian dengan pernyataan John Dewey (1974), yang menegaskan bahawa pembelajaran berasaskan pengalaman adalah sebuah kaedah pembelajaran berasaskan '*learning by doing*'.

PERBINCANGAN

Kajian ini memberi fokus terhadap strategi gaya pembelajaran yang digunakan oleh pelajar untuk menguasai dan mempelajari bahasa Melayu melalui beberapa aspek kemahiran bahasa seperti menulis, membaca, mendengar dan bertutur. Dapatan kajian menunjukkan bahawa penggunaan strategi gaya pembelajaran yang berbeza akan mampu memberikan tahap penguasaan yang berbeza mengikut kemampuan diri pelajar. Justeru, gaya pembelajaran juga merupakan aspek penting dalam mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa kedua dengan lebih berkesan. Gaya pembelajaran menyediakan suatu mekanisme pembelajaran yang dapat memberi cabaran yang betul kepada pelajar dan menyediakan maklum balas yang tepat terhadap pencapaian akademik mereka.

Gaya pembelajaran membolehkan seseorang itu berubah apabila berhadapan dengan kehidupan baharu yang melibatkan pengalaman belajar. Gaya pengajaran yang sesuai juga boleh menggalakkan pelajar menerima gaya pembelajaran yang sesuai diri masing-masing. Menurut Grasha (1996), gaya pembelajaran adalah sebahagian daripada personaliti seseorang yang terdiri daripada matlamat, emosi, keinginan dan sikap terhadap kaedah belajar dan sangat mempengaruhi emosi dan minat pelajar untuk mempelajari sesuatu (Osman, et al., 2019b).

Melalui penjelasan di atas, dapatlah dirumuskan bahawa pensyarah harus tahu bahawa setiap pelajar mempunyai gaya pembelajaran yang berbeza-beza dan tidak ada satu kaedah mengajar yang terbaik untuk semua pelajar (Kusom Yamirudeng dan Zulkifli Osman, 2019).. Pensyarah juga perlu mengetahui gaya pembelajaran yang diamalkan oleh pelajar-pelajarnya serta berusaha membantu mereka dalam mengenal pasti gaya pembelajaran yang sesuai dengan diri mereka. Pensyarah perlu menyediakan latihan-latihan yang sesuai, tugas atau menggunakan kaedah mengajar yang melibatkan pelbagai gaya pembelajaran dalam proses pembelajaran bahasa (Nor Hadibah Hushaini, et al., 2020).. Pelaksanaan aktiviti-aktiviti pengajaran yang sesuai dengan gaya pembelajaran seseorang pelajar, mampu meningkatkan pencapaian dan keyakinan diri mereka terhadap kebolehan diri mereka sendiri.

Kajian ini dapat membantu penyelidik memperoleh maklumat tentang gaya pembelajaran yang paling sesuai diamalkan oleh pelajar berdasarkan kebolehan diri masing-masing dan dapat memberi pendedahan kepada pensyarah Bahasa Kebangsaan di US terhadap kepentingan mengamalkan gaya pembelajaran dalam proses pembelajaran bahasa. Bukan itu sahaja, malah kajian ini dapat dijadikan sebagai panduan dalam penyediaan pengajaran dan pembelajaran yang dapat membantu dan memenuhi keperluan pelajar dalam mempelajari Bahasa Kebangsaan secara lebih berkesan pada masa hadapan.

RUJUKAN

- Dewey, J. (1974a). What psychology can do for the teacher. In Archambault, R.D. (Ed.), *John Dewey on Education* (pp. 195-211). Chicago and London: The University of Chicago Press.
- Diaz, D. P. and Carnal, R. B. (1999). Students' learning styles in two classes: Online distance learning and equivalent on-campus. *College Teaching*, 47(4), 130-135.
- Dunn R, Dunn K. (1980). *What is your child's learning style?* The Newsletter of Parenting.
- Dunn, R., Dunn, K., & Price, G.E. (1979). Identifying individual learning styles. In student learning styles: Diagnosing and prescribing programs. Reston, VA: *National Association of Secondary School Principals*, 39-54.
- Felder, R. M. (1996). Understanding your learning styles: *The Solomon-Felder Index of Learning Styles*.
- Grasha, A. F. (1996). *Teaching with style: A practical guide to enhancing learning by understanding teaching and learning styles*. San Bernardino, CA: Alliance Publishers.
- Gremler, J. (1996). Tuned in to learning styles. *Music Educators Journal*, 83(3), 24-27.
- Hargreave, D.J. (1996). How undergraduate students learn. *European Journal of Engineering Education*, 21(4), 425-434.
- Honey, P. & Mumford. (1986). *Using your learning style*. Maidenhead: Peter Honey
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as a source of learning and development*. Englewood Cliffs, NJ: PrenticeHall.
- Kusom Yamirudeng, & Zulkifli Osman (2019). Penilaian formatif bahan pengajaran dan pembelajaran Bahasa Melayu sebagai Bahasa Asing di Thailand. *PENDETA Journal of Malay Language, Education and Literature*, 10, 91-105.
- Michiko Toyama and Yoshitaka Yamazaki (2019). Are there effects of a match between learning style and teaching style in an EFL classroom? *Innovation in Language Learning and Teaching*, <http://dx.doi.org/10.1080/17501229.2019.1575386>.
- Mohd Majid Koteng (2005). *Kaedah penyelidikan pendidikan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Naimie, Z., Siraj, S., Chua, Y. P., Shagholi, R., & Abuzaid, R. A. (2010). Do you think your match is made in heaven? Teaching styles/learning styles match and mismatch revisited. *Procedia: Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 349-353. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.03.023>
- Nor Hadibah Hushaini, Zulkifli Osman, Anida Sarudin, Husna Faredza Mohamed Redzwan, & Dyah Werdiningsih (2020). Hubungan antara lokasi sekolah rendah dan pengalaman mengajar guru Bahasa Melayu sekolah rendah dengan amalan pengajar mereka. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 10(2), 1-14.
- Ong Sze Chong dan Zamri Mahamod (2014). Gaya pembelajaran pelajar bahasa Melayu berdasarkan gaya pembelajaran Grasha. [Student Learning Style of Malay Language Using Grasha Learning Style]. *Journal of Applied Research in Education*, 18, 52-66.
- Osman, Z., Sarudin, A. Janan, D., & Omar, A. (2019a). The teaching of Malay essay writing based on an authentic approach. *International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering (IJITEE)*. 8(7S2), 175-181. <https://doi.org/10.6007/IJARBS/v9-i1/5485>
- Osman, Z., Sarudin, A., Abdul, A. H., & Ayob, R. (2019b). Teachers' understanding and the level of implementation of authentic elements in the teaching of Malay language writing and their relationships with school type, teachers' experience, and specialization. *International Journal Academic Research Business and Social Sciences*, 9(1), 1245-1256. <https://doi.org/10.6007/IJARBS/v9-i1/5787>
- Pashler, H., McDaniel, M., Rohrer, D., & Bjork, R. (2008). Learning styles: Concepts and evidence. *Psychological Science in the Public Interest*, 9(3), 105-119.
- Peacock, M. (2001). Match or mismatch? Learning styles and teaching styles in EFL. *International Journal of Applied Linguistics*, 11(1), 1-20.
- Renzulli, J. S. and Smith, L. H. (1978). *The learning style inventory: A measure of student preference for instructional techniques*. Mansfield Center, CT: Creative Learning Press.